

Паме. Нѣ, по добрѣ е нищо да ненаучи.
іев. Невозможно е да ся не научи; и а-
ко ся научи отъ чужди уста, по злѣ ще е.
Ще вземе за истина погрѣшка та твоя, когда
то немашъ лице да му ся увѣришъ; остави
мя да му извѣстя азъ; ще го направя съ ис-
кусный способъ.

Паме. Направи какъ-то ти ся видѣ да е
по благоразумно.

іев. Нещастная! помнишъ ли когда-то
Господаря искаше да тя затвори въ стая-та
си? когда-то тя дари съ онѣй перстень? Тогава
любовь-та негова тя плашеше. Но кол-
ко-то тогава ти помогна цѣломудріе-то, още
повече сега смѣлость-та е нужна. Не ся стра-
хувай. Кажи си правда-та гдѣ-то принадлежа-
ва. Глава-та си залагамъ че ако идешъ предъ
судилище-то да ся оправдаешъ, безъ друго
ще получишъ побѣдоносный вѣнецъ (отхожда).

СЦЕНА ДЕВЯТАЯ.

Памела, послѣ Миледи Даври.

Паме. іеври напразно ся старає да мя
утѣши. Прискорбіе-то ми много мя мучи,